

Budapest – Fürdőváros

(Egy kis helyszíni szemle)



Ripka főpolgármester:

— Na és mit csinálnak most ezek a fürdés után ?

Sipőcz polgármester:

— A városházára szaladnak — mosakodni.

Mikor én Apponyi miniszter segédfogalmazója voltam

Írta: CSATHÓ KÁLMÁN

Kedves Borsszem Jankó!

Ha Ön kér tőlem írást, nem tudom megállni, hogy fel ne használjam az alkalmat és el ne beszéljem hajdani hivatalnok-életemnek egy epizódját, amit csak azért nem írtam meg eddig, mert ösztönszerűen úgy éreztem, hogy vicclapba való.

Fizetéstelen segédfogalmazó voltam a kultuszminisztériumban és a színházi ügyek referense. A miniszterem pedig Apponyi Albert gróf volt, aki meglehetősen érdeklődött a színházak iránt és gyakran tárgyalt velem személyesen. Egyszer a városházán kellett valamit eligazítanom, ő maga küldött üzenettel a polgármesterhez és azt mondta:

— Ha még idejében vissza tud jönni, szeretném, ha azonnal jelenéne, hogy mit végzett.

Szép tavaszi nap volt, béke volt és ifjú voltam. Mi sem természetesebb, mint az, hogy fiakkerbe ültem — pneumatikus kerekű kétlovasba — és büszkén robogtam a városházára, onnan pedig vissza a minisztérium holduccai palotája elé, ahol azonban nem a kapunál állítottam meg a kocsit, hanem a minisztériummal szemközt lévő trafikusbolt előtt, mert váltani akartam, hogy kifizethessem. Ahogy azonban be akarok lépni a trafikba, látom, hogy Apponyi kilép a minisztérium kapuján és megindul gyalog a Báthory uca felé. Annyi

időm volt csak, hogy odaszóljak a kocsisnak:

— Jöjjön utánam! — és már futottam Apponyi után, hogy még azon melegében elreferálhassam neki, mit mondott a polgármester.

Úgy képzeltem, hogy öccellen-ciája a szép időre való tekintettel gyalog fog menni, ha elvégeztem a mondókámat, majd tisztelettel ajánlom magam s akkor aztán elintézem a kocsit. Apponyi azonban nem gyalog ment: felült a dunaparti sárga villamosra, ahová követnem kellett s ahol rajtunk és a kalauzon kívül nem volt több utas. Lopva intettem a kocsisnak, hogy jöjjön a villamos után, aztán váltottam egy szakaszjegyet és elmerültem a referálásba, időnként egy-egy pillantást vetve elegáns fiakkeremre, amely a pénzermért ott trappolt párhuzamosan a villamossal. Minden jól ment egészen a korzóiig, ott azonban elfogyott a villamos mellől a kocsit, amely eltűnt a Mária-Valéria uccában. Ekkor történt a baj.

Mert a villamoskalauz odalépett a miniszterhez, szabályszerűen szalutált és azt mondta:

— Kegyelmes uram, a kocsit az Eskü téren fog csatlakozni.

— Micsoda kocsit? — kérdezte Apponyi.

— A fiakker, könyörgöm.

Énnekem már lángolt az arcom,

mert értettem az egész dolgot, de még reménykedtem, hogy talán sikerül eltitkolni a valódi tényállást.

— Fiakker? Miféle fiakker?

— Amelyik utánunk jön. A kocsis ideszólt, hogy jelentsem.

Habozva szólaltam meg és a bocsánatkérésig szerény hangon, de halálos zavarban:

— Az én kocsim kérem, amivel a városházától jöttem. Nem volt nálam aprópénz... nem tudtam kifizetni; azt mondtam, jöjjön utánunk.

Ott ült szemben velem Eberhard gazdag ura, Nagy-Magyarország aktív kultuszminisztere és puritán kezében egy sárga villamosjegyet tartott. Az én anyagi egzisztenciám alapja az volt, amit az édesapámtól kaptam zsebpénz címén. Mindezt, ha nem is gondoltam így át abban a pillanatban, de teljes mértékben átéreztem és azt hiszem, nagyon szégyéltem magam. Apponyinak az arcán jóságos mosolygás vibrált, amit azonban iparkodott gúnyosra fordítani.

— Hm? — kérdezte. — Mondja barátom, maga mindig fiakkerrel kísérteti magát, ha villamoson utazik?

Nem tudom, Apponyi gróf emlékezik-e még erre az apróságra. Nekem azonban, valahányszor a miniszteri autókat látom, mindig eszembe jutnak a régi jó idők, mikor a miniszterek villamoson jártak, a fizetéstelen segédfogalmazók pedig fiakkeren.

TAVASZ VAN

(Városliget. Valahol a Stefánia út háta mögött. Nagy csend. A nap langyosan süt a kavicsos útra. Az ég szelíden kék. Nagyon messziről hangszót hoz erre a szél.)

Diák: Nézze Mancika, most nem lát minket senki...

Bakfis: (ijedten) Nem, nem... Hová gondol?

Diák: De amikor úgy szeretem...

Bakfis: Nem szabad.

Diák: Éppen azért, mert nem szabad. Olyan édes az, ami tilos. (Hozzá hajol.) Kaphatok egyet?

Bakfis (nagyot néz): Megörült?

Diák: Ugyan, Mancika. Ne adja itt az ártatlant. Ugyis tudok mindent.

Bakfis (rémműlten): Mit tud?

Diák: Mindent.

Bakfis: Mit mindent?

Diák: Maga adott már másnak is... a Sanyinak is... a Lacinak is... Nekem elmondták, lássa... Bakfis (haraggal): Szemtelenség!

Diák: Miért? Hiszen ez olyan természetes.

Bakfis: No hallja!

Diák: Én ebben nem találok semmit. A maga mamája trafikosnő és könnyen jut hozzá. Tudom, hogy most is tele van a retikülje. Kínáljon meg egyet...

Bakfis (csalódottan kinyitja a retiküljét): Tessék...

Diák (kivesz egy cigarettát. Ragyujt. Boldogan fújja a füstöt a levegőbe): Milyen jó... Egyetlen szipantás és úgy érzem, mintha férfi volnék...

Bakfis (lesüti a szemét): Akkor, ha elszívta, gyűjtson rá még egyre...

DYMI

Törvényszéki aforizma

Kis ügyvéd szerencséje: Nagy.



— Igaz, hogy a Széchenyi-fürdő főkijárója nem vasajtó, hanem — Aczél?

Tünődések

Seiffensteiner Salamontul



Oztot hallok, hodj o hadikülesün-tolaj-donosokat megint üsszeírják. Eszembe jotja errül o Gavrile Maulwurf, oki volta Bécsbe edj nadjon gazdag ember. Mikor o hetvenedik születésnapja küzeledett, o titkárjával sorba levelet íratott minden szegény rokonának, oztot kérve tőlük, hodj köldjék be neki o jól sikerült fotográfiájukat, de lehetőleg új fülvételt. Lett erre nadj boldogság o szegény rokonok küzt és sokan, okiknek nem is volt orképük, sináltattak nadj kültséggel kitönő fülvételt. Mikor oztán edjütt volt volomengyn fénykép, o Gavrile Maulwurf szép gondosan beletette őket edj albumba és hívatta o portását és mondta neki: „Ide fidjeljen! Ha volokit ezek közül, okiket ebbe oz albumba tanál, ide beenged, akkor én stantepé kidobok magát”. — Dill-dall: ottul félek, hodj o hadikülesüntulajdonosokat is sak-supán ebbül o cébul íratná üssze a Bud pénzüdjminiszter oreság üexcellentciája.

Edj ilejen fürdőbotrángy nem elképzelhető lenne minálunk o hitküzségbe. Elüszür: mert ott mindenki vidjáz a másik kürmire, másoccor: mert o fürdőre szánt üsszeget nem lehetne túllépni és harmaccor: kinek küll minálunk edjáltalan fürdő?

Városházi fürdő-versek

Fürdik a panama a pénz tengerében,
Bujdosik a ludas az éj surijében.
Proviziójára támaszkodva mondja:

„Mért legyek a pesi kozmorál
[bolondja?”

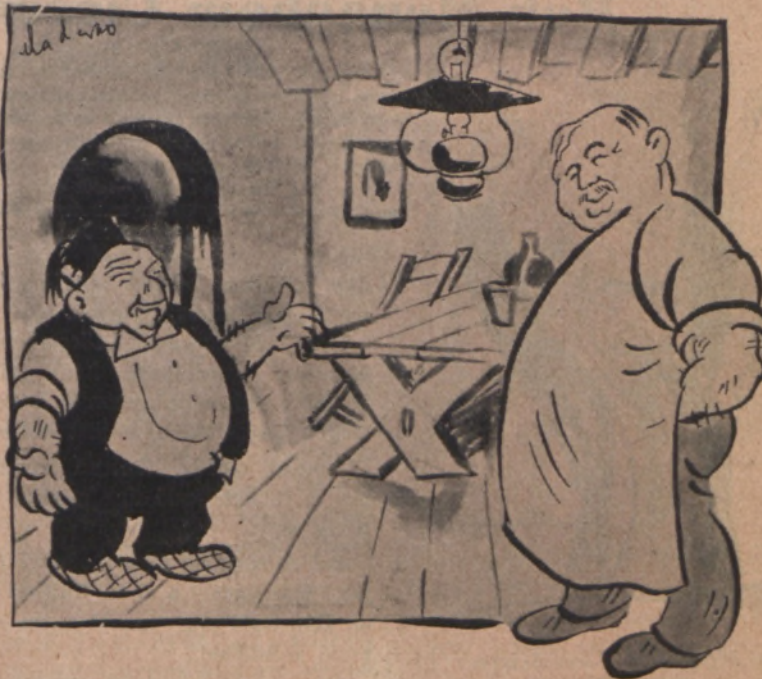
Nagypénteken mossa Walta a
[fiát, —
Ebből lesz a Mercedes vagy a Fiat.

Fürödtem eleget,
Mosakodjon más is.
Ez a tisztasági düh
Ugyis csupa frázis.

Genfi párbeszéd

Két diplomata beszélget.
— Olyan nyugtalan vagyok.
— Miért?
— Sehonnét se jelentenek forradalmat. Meglátja kolléga úr, ebből még baj lesz.

AZ EGYSÉGES PÁRT KLUBJÁBAN



ÁLMÁSSY LÁSZLÓ (vendéglős): No mi az, Tuskó? . . .
Még mindig más kocsmába járnak az embereink?

TAKÁCH GÉZA (csaposlegény): Sebaj gazdám! Akárhol frakcióznak, a végén csak ráfanyalodnak az egységes Bethlenmenüre.

Kiskáté

összeférhetetlen honatyák számára

1. Ha nem férsz a bőrödben, még mindig összeférhetsz egy gazdag vállalkozóval.

2. Aki mindenhová bejáratos, könnyen megtalálja a kijárást is.

3. Akinek vaj van a fején, hordjon panamakalapot.

4. Ahol befolyásod van, ne engedd magad befolyásolni, hogy ne köss zsíros üzleteket.

5. Amit a mandátumra kiadtál, azt hozd be a mandátumon.

6. Panama után mosakodásra a Széchenyi-fürdőben találkozunk.

Akkor nem tudja senki...

Feleség: Úgy szeretném, szívem, ha nem vennék észre az emberek, hogy nászúton vagyunk.

Férj: Igazad van, drágám. Vedd csak át tőlem ezt a nehéz táskát.

Fürdő-szabályzat a Széchenyi-strandon

1. Ne vetközz le addig, mielőtt másokat nem vetköztetsz le.

2. A fürdőben komázni, cicázni, bokázni és panamázni nem is olyan nagyon tilos.

3. A vízben anyákat buktatni és a szárazon városatyákat buktatni tilos.

4. Az uszodában spriccelni és a kijárást körül viccelni tilos.

5. Városatyák csak sarkig érő fürdőköpenyben mutatkozhatnak, nehogy kilátsszon a lóláb.

6. Árral úszni tilos. Felárral úszni szabad.

Rövid
INTERPELLÁCIÓ
az
igazságügyminiszter
ürhoz

Hogyan? Már a csőd is csődöt mondott Pesten?

Petőfi-idézet

Nagy István dr. törvényszéki bíró
átírásában

... Csak mikor a csödtömegbe lé-
[pünl,
Vesszük észre gyászos tévedésünk.

Jánossy Gábor bátyámuram találkozása Reb Menachem Ciceszbeiszzerrel



Reb Menachem Ciceszbeiszzer: Dirrekte oz első vonattal idegyüttem képviselő országához Celldümülkre, hodj megküszünjek osztót o sziveségt, omivel engem is bevitt o parlamentbe. Tülem o híres kolléga, o Reich Koppel méltóságos főrend ország már údjis folton héklizte engemet, hodj én még az alsóházba se tottam bejotni...

Jánossy Gábor: Hozta Isten kedves..., de hogy is szólítsam?... Mert hát, a költő szavaival élve, „egész úton hazafelé azon gondolkodám, miként fogom szólítani...” Ezek után remélem, megkímél jókívánságaitól, mert nem vagyok abban a helyzetben, hogy hasonló jókat kívánjak, mivelhogy tisztelem atyámat, anyámat és belügyminiszteremet, aki mandátumvesztés terhe alatt tiltja a káromkodást.

Reb Menachem Ciceszbeiszzer: Mit félti údj ozt o mandátumot, hiszen eldicsekedte vele, hodj csak kétmillió koronát guberálta ki érte o huszonöt éves télükobátjo rondjos zsebibül!

Jánossy Gábor: Csodálom, hogy egy bölcs csodarabbi ezt elhiszi. Csak

„Elsősorban Kéthly Anna felszólalásával foglalkozom. Elképelve hallgattam merész fantáziával megkonstruált regényét a különleges elbánásban részesülő köztisztviselői osztályról, úgyhogy azt kellett gondolnom, hogy egy régi Borsszem Jankóból olvas föl valami Reb Menachem Ciceszbeiszzer-féle jókívánságot, amivel a köztisztviselői osztályt illeti. (Nagy derűtlenség.) — Jánossy Gábor március 11-iki parlamenti beszédéből.

úgy mondtam, hadd higgyék, hogy ilyen olesó-jánossy vagyok.

Reb Menachem Ciceszbeiszzer: Mindjárt gondoltam, hodj tübbet költötte érte, mint omennyit a Petüfi meg o Vajda János edjütt költötték.

Jánossy Gábor: Bátran hivatkozhat a főtisztelendő úr a zsidó költökre is.

Reb Menachem Ciceszbeiszzer: Hodjan? Hát ismeri a Júda Halévyt meg oz Ibn Gabirolt, ezeket o mi nadj zsidó költőinket?

Jánossy Gábor: Azokat éppen nem. De egy pár nagy izraelita költőt ismerek, teszem azt a Krausz Simit, meg a Weiss Fülöpöt, mert mint Sekszpír mondja: „Csonka-Magyarországon a zsidó is ember, ha mindjárt csonka magyar is”.

Reb Menachem Ciceszbeiszzer: Ezt o citátumot o Sekszpír országtul épen nem ismerem, de hát én nem is megfordultam annyit o Vajda János meg o Sekszpír Vilmos osztolánál, mint o képviselő ország.

Jánossy Gábor: Ez még semmi, rebelében! Hát mikor a Bibliából kezdek idézni! Attól még a Vass Józsi miniszteremnek is kigömbölyödik az arca. A multkor is Pál apostolra hivatkoztam az egységspárti vacsorán, mondván: „vízivók pedig ne legyünk”. Tudja, már csak azért is, mert nemes borok voltak ott, a Nemes Bertalan borai.

Reb Menachem Ciceszbeiszzer: Hát az ó-szűvetségbe járatos-e?

Jánossy Gábor: Aki az újborhoz ért, az ért az ó-borhoz is, vagy hogy a költővel szóljak: „bort ide Sala-



mon, hadd iszom, hadd iszom!”

Reb Menachem Ciceszbeiszzer (duhajul a tarkójához kap): „Te pedig len, főstös cigány, szúljon o cimbolom!”

Jánossy Gábor: Jó magyar ember vagy, Menachem szomszéd! Rólad írta a költő: „rabik leszünk vagy szabadok”. Azért említettelek meg a t. Házban, cimpora, mert rég ösmérem a Borsszem Jankóból a te hazafias felbuzdulásaidat, jól tudván, hogy a te zamatos átkozódásaid és a magyar ember ízes káromkodásai — mint a költő mondja — „egy anyaméhől születtek”, — még ha megdurran is Méhely professzor az ó fajbiológiai méhelyében.

Reb Menachem Ciceszbeiszzer: Áldásom reád, Celldümülk dicsőséges államférfija, oki még engemet is megtanítz o barátságos beszédre. Már mostand megigérek neked, hodj o legküzelebbi csodarabbi-konklávéen elüterjesztést teszek, hodj tégedet oz olaszliszkai Chevra Kadisa díszelnükévé megválasszonok, omivel minden esztendübe edj kiló indjen macesz és sóletélvezeti küvetkezmény jár. Skajah!

Jánossy Gábor: A költő szavaival felelek: „Ne rabi zahoda”, illetve „opasno je van se nagnuti”, azaz: éljen a szanálás, éljen az egységes párt, sőt éljen a hadikölcsön valorizációja is — mint a héber költő mondja — bis hundredundzwanzig!

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy azok a Kassa melletti cigányok emberhúst is fogyasztottak. Hát ez semmi. Itt Pesten nagyon sok nő kultuszt csinál abból, hogy saját magát fogyasztja. Ilyet még a cigányok sem tesznek. Tisztelettel egy molettspárti.

Főpolgármesteri hirdetmény

Vegyétek tudomásul az érdekeltek: minden erőmmel megakadályozom azt a törekvésüket, hogy a Panama-csatornát a Ripkaszoroson át vezessék.

RIPKA s. k.

Egy kis nyelvtan

Tanító: Most néhány mondatot fogunk csinálni a személyes névmásokkal, úgymint: én, te, ő, satöbbi. Samuka, állj föl. Ha a papád azt mondja: „én elmegyek”, mit mondana a mamád?

Samuka: Te itthon maradsz!

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

ZILAHY LAJOS új darabja, „A fehér szarvas”, a Nemzeti Színház egész személyzetét foglalkoztatja. Szegény Zsirkay János! Az ő darabja csak a vicclapokat foglalkoztatta.

VALAMI KÉSZÜL a Belvárosi Színházban, mert néhány nap óta nagyon Zörög a haraszt.

„A DISZELŐADÁS” vígszínházi főpróbáján egy rosszmájú kritikus ezt mondta:

— Én mégis inkább a darab eredeti címe: „Don Juan lakomája” mellett maradtam volna, de azzal a változattal, hogy „Az ördög lakomája”, illetve: „Az ördög a komája”.

A másik tyukszemrelépés — ugyancsak a főpróbán — az volt, hogy — tekintettel Fodor László ördögének a Molnár Ferenc ördögeivel való lelki rokonságára — így keresztelték el az ujdonságot: „Az ördög diszselődése a Vörös malomban”.

A VÍGSZÍNHÁZ megengedhette magának a Fodor-vígjátékot. Két-száz telt háza volt *A Noszty-fiú*-val, meg a *Nem nőszülök*-kel. S biztosan lesz még vagy száz telt háza. Fodor László is megengedhette magának *A diszselődés*-t. Csinált már az ő „Szabó Juci”-ja száznál több diszselődést. Egyiket se viszi el az — Ördög.

Asszonyok a kávéházban

— Félháromra itt lesz az uram. Ha ugyan addigra elkészül a mosogatással.

— Mikor váltok?

— Egyelőre szó sincs róla. Különbözen is meg vagyok elégedve az urammal. Pompásan föz.

— Akkor csak tartsd meg. Végre is egy férj még mindig kevesebbe kerül, mint egy szakácsnő.

— És a te urad?

— Kétségbeejtő. Mindent odaéget. De vixelni azt jól tud.

— Az is valami. Megspórolsz vele egy szobalányt.

— Csak az a baj, hogy folyton kiemenőt kér.

— Örülj neki. Legalább nem látod.

— De éppen az a bosszantó, hogy minden szabadidejét velem akarja eltölteni.

— Szerelmes beléd?

MOLNÁR FERENC tudvalevőleg régóta hadilábon áll a Vígszínházzal. Most, hogy Fodor László egy régi Molnár-témát melegített föl, a világhírű író egyik barátja ezt táviratozta ki neki Berlinbe: „Ördögöd újra bevonult Vígszínházba, de nyugodt lehetsz. Vígszínház nem dicsekszik, hogy ördöge van”.

FEDÁK SÁRI amerikai színházügynöki vállalkozását az egész világ izgatottan lesi. Ez érthető. Ettől a Zsazsától még kitelik, hogy Valentino II. után még Shakespeare II.-öt is fölfedezi.

EMÖD TAMÁSTÓL, az Andrássey úti Színház igazgatójától azt kérdezi a héten valaki:

— Hogy van az, hogy nálatok minden este olyan nagy a forgalom?

— Egyszerű, — felelte Emöd — a műsorunkban egy *Ringlispil* is szerepel.

SALAMON BÉLAT a héten fölültette egy randevún Radó Sándor, a kómikus. Salamon másnap szemrehányóan mondja neki:

— Mit gondolsz, loptam én a lábomat, hogy hiába csaltál tegnap oda?

— Dehogyan gondolom, — feleli Radó, — ha loptad volna, meg vagyok győződve: sokkal kisebb számat választottál volna magadnak.

— Képzeld!

— Akkor mégis legokosabb, ha elváltok. Szerelem a házasság keretén belül?! Ah, még elgondolni is rettenetes...

— És kibe vagy szerelmes?

— Egy cuki férfi... Kirakatban láttam a munkáját.

— Mit? Képet? Szobrot? Könyvet?

— Hova gondolsz! A kézimunkáját láttam. Micsoda finom horgolás! Keves férfi tud így horgolni.

— Na és ő maga?

— Semmi szenvedélye nincs. Se nem iszik, se nem kártyázik, se nem dohányoz. Egy passziója van csak: a kézimunka.

— És ez neked elég?

— Előbb még bekérem a dajkavizsgáló intézet jelentését és ha úgy szól a vélemény, hogy egészséges, azonnal fölfogadom. Mert — magunk közt szólva — az a gyanum, hogy úgy van... (—död—)



— Bukott nőt alakít ma Jucika, hogy ilyen dekoltált?

— Hova gondol?... Pesti úrinőt, szolid családi estélyen.

AZ OPERETTSZERZŐ

— De hiszen ez az operett tele van lopott muzsikával. És ezért még fizet is, direktor úr?

— Nyugodt lehet. Csak annyit fizetek érte, amennyit talált holmik után szoktak fizetni.

Operai visszhang

Én: Mit mond Németh Mária, ha a Városi Színházban a karmesterc Márkus?

A visszhang: ... Már kuss!

Németh Mária kontra Márkus Dezső

Jaj de henceg a Németh...

Hogy a Márkus enné meg,

A zúzáját, a máját,

Meg a cé-dúr skáláját.

Tudhatná ő jól pedig,

Akárhogy berzenkedik,

Intrikál és irritál:

Mégis Márkus dirigál.

Halmay Tibor esete

— Mondd csak, mért volt a szigorú pesti rendőrség olyan előzékeny a kedves Halmay Tibivel szemben, hogy szabadlábán hagyta?

— Na hallod! Hogyan táncoljon, ha nem szabad a lába? Ülve még egy Halmay se tud táncolni.

— Majd megtáncoltatjuk azt a Halmayt! — fogadkoztak a károsultak.

És valóban megtáncoltatták — minden este a Király-Színház deszkáin.

„ÜZENET A TŰLVILÁGRÓL”

(Az UFA hasonló című műsordarabja után)



VÁZSONYI VILMOS: Lesz már itt rend?!... Mindjárt közetek vágok a meggyfabotommal!

Pesti párbeszéd a panamáról

— Hallatlan! Mindenütt botrány és panama!

— Meddig tűrjük még?

— És ha csak az lenne, ami kiderül. De ami nem derül ki!...

— Én már attól is a falnak megyek, ami kiderül.

— Hogy ennek a rákfenének nem találják ki a szérumát! Mit akar az a Steinach, az a Voronoff a megfiatalítással?... Mit nekem hatványes koromban a férjferő, amikor harmincöt éves koromban nem tudok érvényesülni a férjferőmmel attól a sok kijárótól, közvetítőtől, vesztegetőtől, kenegetőtől, olajozótól, szóval: a panamistáktól...

— De talán mégis lehetne valamit csinálni. Ha én állam lennék, már rég felállítottam volna egy panama-bacillus-tenyésztő laboratóriumot...

— Maga szerencsétlen! Hát nincs itt elég panama-bacillus?

— Hallgasson végig! A bakteriológia tudományos rendszerével kellene kipuhatólni, hogyan támad a fertőzés, mi a csíraokozó anyag...

— Ugyan kérem, — bakteriológia... Hiszen azt még egy sakteriológus is tudja, hogy a panamák csíraokozója a pénztelenség. Minek ehhez laboratórium? Hogy oda is csak a panamisták vagy a panamisták barátjai kerüljenek? Jól is néznék ki:

a panamisták protegáltjai kutatnák a panamák bacillusait. Hogy micsoda panama lenne ebből!

— Vagy egy másik módszer: minden panamistát föl kellene akasztani.

— Ostobaság! Mert először: ahhoz, hogy minden panamistát felhúzzanak, legalább száz új hóhéri állást kellene kreálni. Na és kik lennének a hóhérok? Akiknek protekciójuk van. Vagyis: a panamisták. Másodszer: látott már maga olyan hóhért, aki saját magát akasztja fel?

— Volna még egy ötletem. Föl kellene kérni Marconit, a drótnélküli táviratozás feltalálóját, hogy találja föl a panamanélküli adminisztrációt.

— Még rosszabb! Minden találmány patenettel jár. Most képzelje el, micsoda panamák dűlnének a szabadság értékesítése körül!

— Magának nem érdemes ötletet adni. Mindenben panamát szimatol.

— No hallja! Elég praxisom van benne.

— Micsoda? Magának praxisa van a panamákban?! És én egy ilyen emberrel...

— Csak semmi erkölcsi felháborodás! Én a kor gyermeke vagyok.

— Akkor mért dühösködött az előbb, hogy annyi botrányos panama van?

— Mert egyikben sem vagyok benne.

— Nahát!... Ez a szemérmetlen-ség!...

— Kikérem magamnak! Tüstént vonja vissza!

— Jó. De csak egy föltétel alatt.

— ??

— Ha valami jó zsíros panamáról tud, engem is belevesz.

Molnár Jenő

Mondja, kedves Jankó,

mindenkit levetkőztetnek, aki benne volt a Széchenyi-fürdőben? Tisztelettel Panama Manó.

Sipóc polgármester ajtajáról

Vállalkozóknak a polgármesteri hivatal küszöbét és a megszavazott hitelet túllépni tilos.

A strandfürdő faláról

Városatyáknak
és városi vállalkozóknak
elsőrendű
ACZÉL-fürdő
kényelmes külön kijárással

KLASSZIKUS IDÉZET

(Nem Széchenyitől)

...Tudta: közöttünk nem Walla-
[gát]...

Enyelegve adá Acéll — nosza hát!

Pesti kofa



a káromkodási rendelet után

Belügyminiszterileg engedélyezett erkölcs-morzsák

A nők válogatás nélküli férjhezmenési vágyát már Évánál láthatuk. Képes volt az első emberhez férjhez menni, aki útjába került.

*

Az agglegényadó is a nőket sujtja. Mennyi pluszt kell csapni ezentúl a hozományhoz, hogy a vőlegény agglegényadóhátraléka is rendezve legyen.

*

Nincs erkölcsös könyv meg erkölcstelen, csak jó és rossz könyv van — mondta a megboldogult Wilde Oszkár. Valahogy így állunk az erkölcsrendelettel is. Nincs erkölcsös nő vagy erkölcstelen. Csak szép és csúnya.

*

Nem igazság, hogy az a nő, akit megszólítanak az uccán, szólhat a rendőrnek és akit senki sem akar megszólítani, az nem.

*

Furcsa, hogy egyfelől agglegényadókkal egyengetik az eladó lányok útját, másfelől harcolnak a lánykereskedők ellen.

*

Csöppet se csodálnám, ha Adám ellen már nemcsak az egyetemi hallgatók, hanem az agglegények is tüntetnének. Mert ne felejtsük el, az első ember, aki rossz példával járt elől a nősülés terén, Adám volt.

Hesz Ferenc

Pesti kocsis



a káromkodási rendelet után

A MAGYAR PANTHEONBAN



KOSSUTH LAJOS: Mi van odalent Budapesten a Te neved körül?

SZÉCHENYI ISTVÁN: Úgy látszik, a Te jelszavadat kicsavarva az én számba adták. Te mondtad: „Tengerre magyar!” — és ők azt hiszik, hogy én mondtam: „Fürdőre magyar!”.

KOSSUTH LAJOS: Pedig azon a pénzen, amibe a fürdőjük került, akár tengert is vehettek volna.

KIS TÁRCA

Újabb gépek a pesti Telefonközpontban

Irta: SZENES BÉLA

A budapesti telefonközpont igazgatósága, ha már a modern újítások terére lépett, — nagyon helyesen! — nem akar féláton megállni. A beszélgetésmérő készüléken kívül még egy egész sereg olyan modern gépet állított be a központi épületekbe, melyek a mai pesti telefonközlekedés mellett nélkülözhetetlenek.

Az igazgatóság rendkívüli előzékenységgel lehetővé tette, hogy e gépeket néhány héttel forgalomba hozataluk előtt megtekinthessem.

A gépterem közepén rendkívül fortélyos készülék áll. A főmérnök megmagyarázza: ez a Tévedés-gép. Ez fogja a jövőben jelezni a téves kapcsolások számát. A gépet billiók számokra rendezték be — ami a jövőben is várható téves kapcsolások számát tekintetbe véve, természetes. Az

igazgatórág tervbe vette, hogy minden téves kapcsolat után ezer koronát fizet az előfizetőknek — ami tetemes munkanélküli segélyt jelenthet Budapest szegényedő lakosságának.

A Tévedés-gép mellett ott pompázik a „mással beszél”-készülék, továbbá egy kis gépezet, mely azt mutatja, hány embert kapcsoltak össze véletlenül egy vonalon. Sokkal egyszerűbb és primitívebb a várakozási taxi, mely egyszerű stopper-óra készülékkel azt méri, hogy meddig kell a telefonkiszasszonyra várni.

A tarifa-grafikongép a telefon drágulását mutatja szemléltető módon, míg mellette a már sokkal komplikáltabb gutaütésszámláló a telefonbeszélgetések következtében előállt balesetek pontos statisztikáját készíti.

A felsoroltakon kívül még vagy tíz-tizenöt érdekes gépezet áll majd a modern telefonüzem szolgálatában.

A terem sarkában szerényen húzódik meg a krokiméter, mely pontosan jelzi, hogy hány krokri, tréfa, vers, vicc jelenik meg a lapokban, napról-napra növelvén a pesti telefon jóhírét.

NAPIHIR

A Rajnát és a Saar vidékét kiürítették. Rajna István lakatos tegnap délben az uccán hirtelen rosszul lett. Mentőket hívtak hozzá, akik bélcavarodást konstataáltak. Kórházba szállították, ahol bőséges beöntéssel sikerült megmenti Rajna életét.

Nagy István dr. és Sellő Vilmos közös emlékkönyvébe

Csalogatja „Csemegi”-től Csöd-ügyek bíróját.
Lopka Sellő lebegteti Tenger panamáját.

(Arany János után)

DOMBSZÖGI ÉS BUGACI
MOKÁNY BERCI
 a káromkodási tilalomról



Püff neki!

Mán a szuflát is belefujtanák a böcsületös magyar embörbe. Aztat kívánja a belügyek legfőbb öre, hogy a tulajdon zaftos köpéseimet se sercintsem széjjel, hanem nyeljem le, mielőtt a fogam sövényéhez jutnának. Dejszen akkor nem is a belügyek öre a Scitovszky kegyelmes, hanem hogy a *bél*-ügyeké, mer ha én eccer lenyelem azt a kacskaringós szólamot, akit a számon akartam kiereszteni, istókucse nyavalyásra kínozza a bélem.

Hejnye, csak ne töttem vóna fogadalmat annak az eccségespárti szentháromságnak: a Bethlennek, a Vassnak mög a Klébinek, — nyomban összeállnék az obstrukciój öreg csatárjával, a Lengyel Zoltánnal, oszt úgy nekirugaszkonnék annak az erkölcsi rend nevezetű, németbe ojtott ángliusz tanálmánynak, hogy még a parlament öreg huszárja is elcsudálkozna a mindön kiszógát remondát zavarba taszító ékes nyelvezetömön. Hogy a magyar gyéniusznak ez a legislegvirágosabb virága hervadjon el?! Hogy a finn-ugor nyelvészök ne tanájjanak soha többé a mi zöngzetes nyelvünkbe ojan pencialításokat, amiktül nemcsak a fülük, hanem a könyvük is kétfelé áll, akibe tudományosan földolgozzák a magyar folklórét mög egyéb kukoricagórét?! Hej, azt a!... No de mit erőködjek, mikor úgyse jegyözheti föl a krónikába az én jordány írődeákom.

Hogy a mútkor föntjártam Pestön, majdhogynem tengelyt akasztottam egy Mihaszna Andrással. Úgy esött, hogy a Nemzeti Színházba igyekeztem, — aztat a pipáló Ladányit

akartam föltekinteni, mert aszondták, röhögni való histórija, —oszt ahogy menek át a Rákóczi ut mög a Nagykörút sarkán az egyik ódalrul a másikra, rám kaját a rendőr, hogy aszongya:

— Nem látja? Pirosat jelez a lámpa...

Odavetöttem neki úri finomsággal:

— Vakapád! Nem a piros lámpást keresöm én, hanemha a Nemzeti Színházat.

— Ne felesőjjön vélem az úr, — heckiászkodott a lámpagyujtogató főök-főkapitány — mer letartóztatom.

Erre asztán ojat mondtam, hogy a rövidszoknyás dámák — öszöm az ikrájukat! — sivalkodva szaladtak át a tulsó ódalra.

— Hát ezöknek a pesti libáknak szabad átalkacsázni? — respektáltam le a rend legényit, de az csak tovább kötözködött, hogy aszongya:

— Durva káromkodás miatt ezönnel mögsértöm a szöméllös szabacságát.

Mán a vállamra is tötte a kezit, mire nagyúri noncsalánccal csak enynyit szóltam:

— Nemes dombszögi és bugaci Mokány Berci, fölsöházi pótképviselő vagyok.

Az András ecceribe nagyon mögjuhászokodott, szalutált, oszt aszondta:

— Ammá' más! Akinek menötelmi joga van, az szabadon mönetelhet. Aki képviselő, annak mög vagyon engedve a káromkodási szavallati jog mög az alkotmányos szabacság. Parancsőjjon!

Közbe fönnakadt a forgalom, fene nagy csödület támadt, soférok tülköltek, autók büzöltek, dámák szagosodtak körülöttem. Valaki — nyilván valami kommunista jebuzeus — elnyivákolta magát:

— Még se járja, hogy egy ember ilyen zürzavart csináljon.

Hü, a körösztantyád nemjóját, hát én csak egy embör vagyok a te csi-pás szömödbbe! Möglödítom a pálcámat, oszt ép a képes felibe akarom legyinteni, mikor egy gyöngéded ka-

eső lefogja a kezemet. Mögfordulok, hát egy önnivaló bögyös jószág mosolyog a szömömbbe, de ojan akkurátusan, hogy az inába szaladt mindön bátorságom.

— No de méltóságos úr! — fuvalázta belém avval a szívödlegesztő szopránjával. — Látom, hogy idegen is, úr is, engedje meg, hogy ebből a tömegeből kivezesse.

En mög úgy töttem, mintha régi ösmerösök lennének, a nemesi kárommat fölajánlottam, a szépség belékapaszkodott, oszt átsegített a piros meg zöld lámpások alatt a labirintuson.

— Ide a Nemzetibe mönnék, nacsásád, — mondtam, — de most a kegyed kedviért programot cserélök.

Majd fölsikoltott az örömtül:

— Akkor menjünk a Hungáriába.

Ránéztem a Nemzeti színlapjára.

Mondok: „Te csak pipálj Ladányi!” — én mög evvel a gyönyörűséggel menek. Nem köll nékem a te pipád, jó lössz nékem ennek a hejre tyukoescának az illatja is.

A többit mán el se mondhatom, mer nagyon belé tanálnék ütödni az erkölcsröndöletbe...

Coki!



Magyar Királyi Osztálysorsjáték

Egyetlen egy sorsjeggyel nyerhető szerencsés esetben

500.000

pengő és pedig a jutalom

300.000

pengő a főnyeremény

200.000

pengő,

**összesen 40.000 nyeremény
 több mint 6 millió pengő
 készpénzben**

A sorsjegyek hivatalos árai osztályonként:

Egész 20 pengő	Fél 10 pengő	Negyed 5 pengő	Nyolcad 2¹/₂ pengő
-----------------------------	---------------------------	-----------------------------	---

Minden második sorsjegy nyer!

Húzás

kezdődik április 9-én

Sorsjegyek az összes árusítóknál

Hogy szavalná ma

PETŐFI

A TALPRA MAGYART

Talpra magyar, hí a haza!
Meddig lesz még itt panama?
Munka kell vagy seft e honban:
E kérdés tart izgalomban.
Te magyarok nagy istene odafent,
Hej, mi lesz még idelent?

Szájatok járt mostanáig,
Bezzeg a mi ősapáink,
Kik szabadon éltek-haltak,
Nem seftettek és nem csaltak.
Te magyarok nagy istene odafent,
Hej, mi lesz még idelent?

Sehonnai bitag ember,
Aki nem mer, hogyha nem nyer,
Kinek drágább rongy üzlete,
Mint a haza becsülete.
Te magyarok nagy istene odafent,
Hej, mi lesz még idelent?

Akkortájt, a mi időnkben
Nem volt erkölcsrend, de bőven.
Volt erényünk s hittünk eszményt,
De kire vet ma már ez fényt?
Te magyarok nagy istene odafent,
Hej, mi lesz még idelent?

Jókai Mór nem volt Pekár,
Megyeri se volt holmi „sztár”,
A közélet nem volt erdő,
És Széchenyi nem volt — fürdő.
Te magyarok nagy istene odafent,
Hej, mi lesz még idelent?

Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink elfordulnak
És panamák szaga mellett
Elfelejtik neveinket.
Te magyarok nagy istene odafent,
Hej, mi lesz még idelent?

(HESZ)

A főnyeremény

— Olvastad? Az a győri vámtiszt,
aki megütötte az osztálysorsjáték
főnyereményét, az örömhír hallatára
elvesztette az eszméletét.

— Annyi baj!... De a főnyere-
ményt viszont megnyerte.

Élénk érdeklődés az osztálysors-
jegyek iránt. Már április 9-én kezdő-
dik az új sorsjáték, melynek játékt-
erve rendkívül előnyös és a hirte-
len meggazdagodás reményét kelti
fel az érdeklődőkben. A sorsjegyek
mennyisége 80.000, melyek közül
40.000 számot biztosan kiorsólnak,
tehát minden második sorsjegy
nyer. A sorsjegyek ára egy-egy osz-
tályra 20 pengő, fél sorsjegy 10
pengő, negyed 5 pengő. A jutalom
300.000 pengő, míg a főnyeremény
200.000 pengő, úgy, hogy a legna-
gyobb nyeremény szerencsés esetben
egy fél millió pengő. Kiorsolás alá
kerül azonkívül 100.000 pengő,
50.000, 40.000, 30.000, 20.000 pengő,
több, mint 6 millió pengőösszegben.

KÖZGAZDASÁG

A Magyar Leszámlító és Pénzváltó Bank igazgatósága báró dr. Madarassy-Beck Marcel elnökleite alatt tartott ülésében megállapította a bank 1926. évi zárszámadását, mely az előző év nyereségáthozat betudásával 16.216.803.702 kor., azaz 1.297.344 pengő nyereséggel zárul az 1925. évi 979.846 pengővel szemben. Az igazgatóság elhatározta, hogy a folyó hó 26-án tartandó LVII-ik közgyűlésnek javasolni fogja, hogy a tiszta nyereségből 960.000 pengő fordíttassék osztalékra, a rendes tartalékalaphoz az alap-szabályszerű 44.274 pengő helyett 100.000 pengő, a bank alkalmazotái nak nyugdíjalapjához 100.000 pengő, a báró Madarassy-Beck Miksa-alaph. 20.000 pengő csatoltassék. E javaslat elfogadása esetén minden egyes 50 pengő n. é. részvény után 6 pengő (az előző évi 5000 koronával szemben 6000 korona) osztalék fog kifizetésre kerülni. Elhatározta továbbá az igazgatóság, hogy a közgyűlésnek a bank 8.000.000 pengő alaptőké-jének 80.000 darab részvény kibocsátása után 12.000.000 pengőre leendő felemelésére fog javaslatot tenni.

Magyar Általános Ingatlanbank Rt. Az igazgatóság Halom Dezső dr. vezérigazgató elő-terjesztésére megállapította az 1926. évi mérleget. A tiszta nyereség 734.188 P (tavaly 354.403). A közgyűlés elé terjesztendő javaslat az, hogy fizettesék 14 százalékos (tavaly 10,6 százalékos) osztalékul 420.000 P, azaz részvényenként 7 P (tavaly 5,33). Jövő évre átvitetik 59.350 P nyereség. A bérházak és telkek 5.914.000 P beszerzési árban, illetve könyvértékben szerepelnek. Ugyancsak régi értékben szerepelnek a Budai Cement-gyár és két téglagyár összesen 1,7 millió pengővel és a Hungária-fürdő, Continental-szálló, Új-tátrafűre di Palace Ssanatóriumbeli érdekeltségek összesen 1,6 millió P-vel.

A „Hungária” műtrágya, kén-sav és vegy-
ipari r.-t. Március 10-én tartott közgyűlésen meg-
állapította az 1926. évi mérleget és elhatározta,
hogy a 640.463,93 pengő tiszta nyereségből rész-
vényenként 4 pengő fizetessék ki osztalék fe-
jében. A közgyűlés az alaptőkének 2.320.000 pen-
gőről 3.480.000 pengőre való felemelését is el-
határozta.

KÉPREJTVÉNY

— A hét legravaszabb rébusza —



Megfejtése: a *Borsszem Jankó* jövő
számában.

A megfejtők értékes könyvjutalom-
ban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában
megjelent rébusz helyes megfejtése:
„Dúl az orosz”. A megfejtők közül
Schiffner Lajos (Budafok) kap könyv-
jutalmat.

A Borsszem Jankó leg- közelebbi száma március 30-án jelenik meg.

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. Mozsár uca 9. Telefon: T. 33-24



Messziről
látszik az arcán,
Hogy

Palma
van a sarkán.



Borsszem Jankó üzenetei

A *Borsszem Jankó* jelen számát
március 17-én, csütörtökön zártuk le.
— Kéziratok és rajzok kizárólag a
főszerkesztő címére (Budapest, Mo-
zsár uca 9.) küldendők. — Kézira-
tokat nem örzünk meg.

Jánossy Gábor: Képviselet úr idé-
zési szenvedélyét, úgy látszik, a rend-
őrség is eltanulta. Ezen a héten
tucatjával idézett maga elé eső-
ügyekben kijáratos pesti ügyvéde-
ket. — K. T.: Hosszú lére eresztette.
Megpróbálunk belőle valamit csinál-
ni. — *Vejke*: A szóficamok rögs út-
járól ideje lesz áttérni az értelmi hu-
mor úde mezejére. — *Több előfizető-
nek*: Minden elmaradt lappéldányt
szíveskedjenek megreklamálni. A
hiányt a lap élén található sorsszám
alapján lehet ellenőrizni. — *Már-
cius*: Tavaszi verslábak? Ugyan!
Inkább a tavaszi nők lábai. —

Agglegény: Elcserélné az adóját a
felebarátja feleségével? Ha igen,
értesítsen bennünket, mert a fe-
lebarátja szívesen vállalja az ön
adóját. — *Hmv*. Még e hónapban
színről-színre látjuk egymást. — *Zsa-
zsa*. Osztozunk bánatában. Ezek a
panama-primadonnák és botrány-
sztárok egy-két hétre elhomályosítot-
ták Hány nagysád szédítő amerikai
kalandjait. Micsoda kenyéririgység!
De vigasztalódjon: el is veszik érte
a büntetésüket. — *Csöd-ör*. „A Nagy
István esete a Lubik Jucival” című
korszerű paródiáját helyszüke és fog-
hábóve miatt nem közölhetjük. —
Több levélről a jövő számban.

A BORSSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Biró Miklós nyomdai műintézetében
VII. Rózsa uca 25.

MADZAG BÁLINT

felsőházi tag kalandozásai



Kedves öcsém, Borsszem Jankó, hát mi tagadás benne: én is ott vótam az eccséges párt csütörtöki vacsoráján, ahun az új miskóci közjegyző borászati küldeménye ivódott általunk. Attul ferdül csáléra az írásom még most is...

De másképp aztán nem esött hiba sömmibe! Még Jánossy Gábor bátyánk is akkuratusan idézgetött Petőfi egyik bordalából, magyaros szókimondással becsmérölvén a mai elfajzott emböriség különös szokását: a vízivást. Létősített is a szolnoklatával ojan eccséget a pártba, amijen tán még sohase vót. Mindön faksió egyértelömben hejösölt neki.

Má Péntek komámnak jóval kevesebb siker jutott az elismerésből. Pejig ü az ellenzéköt szapulta jelönleg is. Aszontá:

— Fenét nekük, nem bort! Igyanak igmándi vizet...

A könykömmel meglüktem Meskó Zoltánt. Mondok:

— No, a Pali szüzbeszéggyinek se vót igön hatása.

Meskó csak nevetött. Aszongya:

— Most még nem! De a „hatás” azért nem marad el. Maj jelöntközik később.

— Mikor? — mondok.

Aszongya:

— Maj ha az odakínált igmándit az ellenzék csakugyan elfogyaszt...

No, ezön aztán magam is nevetem.

Közbe koccingattunk párszor, egydarabig meg a szivaromat nyálazgattam, merhogy kettöbe repedt a beste. (Pejig 16 fillérembe esik párja!) Később mégis illendönek véltem tovább noszogatni a felibeszakadt társalkodást. Mondok:

— Hát az aglegényadórul miképpen vélekszöl?

Aszongya:

— Rubineket vagy Moser Ernöt kérdezzed inkább. Ük a szakértök ebben...

— Már hogy mér?

— Azér, — aszongya — mer az új adót nekünk is fizetni köll majd.

— Hogy löhet a? — mondok. — Hiszön eccséges pártiak...

— Azér mégis.

— No, akkó mög is ette a fene az egészset, — mondok — ha az adózásba se lesz mán igasság!

Meskó csak ravaszul sunyított.

Aszongya:

— Jó lesz hallgatni, mer mögértöd, még, hogy az aglegény-adót rajtad is bevasalják.

— Hohó! — mondok. — Hiszön neköm mán van ódalbordám.

— Otthun! — így a Zoltán. — De itt Pestön öleget legényködsz te is...

Láttam, hogy csak mókázgat, hát magam is jóképet vágtam hozzá.

— Nono! — mondok — ha csakugyan így áll a dolog, úgyse lesz az új adóból sömmi...

— Mér? — kérdözi.

— Mer akkó az eccséges párt mindön vidéki tagja adó alá esne. Mán pejig ezök a saját kárakra még tévedésből se szavadzottak soha...

Igön kár, de az eszmélködést nem eszközölhetük tovább, mer az egyik jóvendöbeli miniszter szolnoki beszédre emelkedött, oszt eccörre ojan némaság támadt, hogy tán még a legyek is csak lábujjhegyen másztak...

A tanár úr

Kedves Borszem Jankó, férjem, aki a fizika és a logika tanára, tegnap korán ment el hazulról, úgy, hogy mikor én a moziból hazamentem, zárva találtam az ajtót. Kénytelen voltam lakatossal felnyitanni. Bent az írószobája asztalán ezt a cédulát találtam:

„Komlós Sándor Andrassy úti üzletébe mentem ruha-próbára. A kulcsot az ajtó előtt találod a láb-törlő alatt.”

THEATRALIA

FINOM KIS LAKÁS

A Fővárosi Operettszínház új bohózata

Pénteken, március 18-án este 9 órakor mutatja be a Fővárosi Operettszínház Auguste Achauve

Finom kis lakás

című bohózatát, amelyet Stella Adorján briliáns ötletességgel fordított magyarra. Az előadás, amit Bérczy Ernő rendez, külön nagy szenzáció, amelyben a mulattatás olyan pesti nagymesterei vesznek részt, mint

Rátkai Márton,

akinek kómikus zsenije egy párizsi cipőgyáros figuráját emeli a bohózat mulatságosság csúcspontjára.

Kabos Gyula

egy csapodár és megcsalt férjet ad és groteskségében a humor tetejét produkálja.

Sarkadi Aladár

pezsgőügynökéről csak ezt mondhatjuk: igazi Sarkadi-kabinetalakítás.

Távirat

KLEBELSBERG.

Róma

Ön mint kultuszminiszter van Rómában vagy mint önkultuszminiszter?

BAJTÁRSI SZÖVETSÉG

Kedves Borsszem Jankó!

Nem vagyok szakember, de az a véleményem, hogy a Széchenystrand helyébe stílszerűbb lett volna iszapfürdőt építeni. Tisztelettel egy, aki szintén benne van.

VÍGSZÍNHÁZ

Fodor László:

A DÍSZELŐADÁS

Gombaszögi Frida
Somlai Artur
Lukács Pál
Kertész Endre



HANGSZEREK

Húzóharmónikák	Pengő	6.75-től
Hegedök	Pengő	5.85-től
Klarinétok	Pengő	10.60-tól
Gítárok	Pengő	14.75-től
Gítárcelemek	Pengő	13.20-tól
Beszélőgépek	Pengő	28.—től
Trombiták	Pengő	40.60-tól
	stb. stb.	

Közvetlen szállítás a gyári forrástól!
14.000 elismerőlevél!

Külön magyar osztály! Kérje lev. lapon (16 f. bélyeg) képes lóárjegyzékünket, mit díjmentve küldünk

Meinel és Herold, hangszergyár
Killingenthal, 1500 szám (Szászország)

Azok az erkölcsös férfiak!

Önagysága, aki vidékről jött és ritkán fordul meg Pesten, leszáll a villamosról. Körülnéz. Tájékozódik. Sehogy se ismeri ki magát. Most aztán kihez forduljon? A rendőr a körúti kereszteződésnél a színes lámpával van elfoglalva és az etonfrizuras nők olyan büszkén lépegetnek, hogy nincs bátorsága megszólítani őket. Elhatározza tehát, hogy az első barátságos arcú férfit, aki szembe jön vele, udvariasan megkéri, tájékoztassa őt.

— Pardon, uram, merre van itt a keleti pályaudvar?

A megszólított férfi arcán megfagy a mosoly. Gyanakodva néz körül. Egy árva szót se szól.

Önagysága újra feladja a kérdést.

— Hol a pályaudvar?

A férfi vállat von.

— Miért nem válaszol?

Újabb hallgatás.

— Kérem, — le fogok kézni a vonatról... — türelmetlenkedik önagysága.

De a férfi csak nem felel.

Persze addigra már embergyűrű veszi őket körül.

— Aszfaltbetyár, — suttogják az avatlatlanok.

Gyorsan előkerül a detektív is. Egyenesen a hölgyhöz fordul.

— Mi a panasz?

— Kérem, — méltatlankodik önagysága — megkérdeztem ettől az úrtól, hogy merre van a pályaudvar és még csak nem is válaszol...

A detektív összehúzza szemöldökét és ráfordul a férfinak:

— Hát ez a magyar lovagiasság?

Amire a férfi elhárító mozdulattal így felel:

— Ohó, kérem, én nem dülök be Scitovszkynak.

DYMI



A csőd-botrány margójára

Közéletünk legfrissebb bűnügyi szenzációja megmutatta, hogyan lesz a csődből csőd-ület a Markó uccában.

A modell

Kedves Borsszem Jankó! Női aktot akartam festeni, de nem volt megfelelő modellem. Egy barátom ajánlata X. kisasszonyhoz fordultam, aki másnap levélben tudatta velem, hogy szívesen áll modellt óránként öt pengőért. Nyomban írtam neki, hogy „nagy örömmel várom”. Erre a következő lakonikus választ kaptam: „Akkor tíz pengőt kérek óránként”.

MIÉRT FÉLTEK?...

Szerte az országban társasvacsorával ülték meg az olvasó- és népkörök március tizenötödikét. Az ilyen ünnepi lakomák étlapjai meglehetősen egyformák: marhapaprikás, marhapörkölt, marhagulyás. Így volt ez akkor is, amikor még Március Idusa tüntetésszámba ment a Habsburgok és Ausztria ellen. Erre az időre gondolt vissza egy régi negyvennyolcas szegedi magyar, amikor így szólt:

— Úgy látszik, ezért félték annyira a marhák március tizenötöt.

Kedves Borsszem Jankó!

Mondja kérem, azért épít Budapest annyi fürdőt, hogy még a mostanál is tisztább lehessen a közélet? Tisztelettel egy öreg zsidó, aki nem ok nélkül utálja a fürdőt.

NEM IGAZ,

hogy Pakots József és Gál Jenő, vagyis: a Magyar Demokrata Párt, arra a nem várt esetre, ha összekülönböznének és szövategyenlőség miatt nem tudnának dönteni, Hajdu Marcellt szemelte ki döntőbírónak;

hogy Amerikát azért kellett „szárazba” tenni, mert Fedák Sári távozása után szakadatlanul könnyeznek a jenkik;

hogy Friedrich István azért számoltatta fel a „Konstrukció” rt.-ot, mert most már destruktív akar lenni;

hogy Klebelsberg Kunó gróf az antik Rómában megcsókolt egy antikszemítát;

hogy a Széchenyi-fürdőben csak ázni lehet. Lehet ott panamázni is.

ÚJ SZIVAROK

UNERHÖRTOS

HABANA TABACOS SUPERIOROS PUROS MULTO COSTALOS

CIGAROS HITVANIADOS POR RAUCHO EXTRA MUROS

IMPOSSIBLOS

EL PUMPUELO

CIGARROS SINE DOHANIADOS

CIGAROS BÜZERILLOS RONDALES UTALES

PASSABLES PRO AMICOS



BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 MÁRCIUS 20 * 8. (3049.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

A főkapitányság folyosóján



Rendőrtiszt: *Mit akarnak, kérem?*

A nők: *Azért jöttünk, hogy följelentést tegyünk... Lépten-nyomon megszólítanak az uccán az aszfaltbetyárok.*

A Széchenyi-fürdő faláról:

Fürdés után sziveskedjék alaposan megmosakodni!

RÉMES!

Egyik pesti kávéházban a Kassa melletti Szepsi község emberevő cigányairól beszélgetnek.

— Mit szólsz hozzá? — mondja az egyik. — A cigányok ott Szepsiben emberhúst ettek.

— Rémes — mondja a másik. — Emberhúst? Szepsiben? Még jó, hogy nem tezsiben.

Miért demokrata-„párt“?

Pakots József és Gál Jenő új pártjában, a Magyar Demokratapártban, úgy tudom, csak ők ketten vannak. Nem értem, mért nem nevezik akkor magukat Magyar Demokrata-párnak?

A kis logikus

- Mért bógsz úgy?
- Belesztem egy pocójába.
- Az új ruhádban?
- Nem volt időm, hogy levesszem.

Az Osztályorsjáték albumából

Amit most nyertünk a közönség révén, azt szépen elvesztettük — a vámtiszten.

Miért szigorítják?

Érthetetlen, miért akarják szigorítani a képviselői összeférhetlenségi törvényt. Hiszen eddig sem lehetett egy képviselő egyszerre püspök, bankelnök, kislakásépítő, zálogházi igazgató, csödtömeggondnok és film-sztár. Hát mit akarnak?